

а також цілої низки законів відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення виконання кримінальних покарань та реалізації прав засуджених», розроблено низку проектів змін до законодавчих актів України щодо адаптації порядку застосування окремих інститутів кримінального та адміністративного права до сучасних європейських стандартів та ін. Тож у цьому зв'язку основні проблеми функціонування та розвитку системи адміністративно-правового забезпечення прав громадян, засуджених до позбавлення волі в Україні, наразі вбачаються не стільки в принциповій відмінності вітчизняного законодавства від законодавства провідних європейських країн, скільки в проблемах його реалізації, обумовлених, зокрема, досить обмеженими економічними та соціальними можливостями країни, а також низьким рівнем правової культури.

Одержано 12.06.2017

УДК 347.998.8

Віталій Борисович ПЧЕЛІН,

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного права і процесу факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-9540-9084>*

ЩОДО СТАНУ МАТЕРІАЛЬНО-ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ СУДОВОЇ ВЛАДИ

На сьогодні можна стверджувати, що рівень фінансування органів судової влади є незадовільним. Зокрема, рівень фінансового забезпечення потреби судової системи України на 2016 рік складав 47,9 % від потреби в обсязі 11091 млн гривень. Тобто незадоволена потреба в бюджетних коштах на 2016 рік складала 5777,8 млн грн., а в 2015 році – 6097,0 млн грн при потребі – 10705,0 млн грн [1]. Законом України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» фінансування судової систем передбачено на рівні 8632,1 млн грн. [2], що не відповідає потребам декілька літньої давності. Наведена інформація свідчить про значне (майже 50 %) недофінансування судової системи протягом останніх років.

У контексті наведеного вище слід відмітити те, що сьогодні судова система як ніколи потребує належного фінансування в зв'язку зі здійснюваною судовою реформою. Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року передбачено введення нових інституцій у судовій системі, реформування старих, значне збільшення фонду оплати праці суддів. Мова йде про запровадження Вищої Ради правосуддя, створення Єдиної судової інформаційної системи тощо. Як приклад, тільки створення Служби судової охорони за попередніми розрахунками потребує близько 1

млрд грн. У ст. 135 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що лише базовий розмір посадового окладу судді в залежності від займаної посади становить від 48 тис грн. (суддя місцевого суду) до 120 тис грн. (суддя Верховного Суду України). При цьому до базового розміру посадового окладу встановлюються доплати за: вислугу років; перебування на адміністративній посаді в суді; науковий ступінь; роботу, що передбачає доступ до державної таємниці; а також застосовуються регіональні коефіцієнти [3]. Не ставлячи під сумнів доцільність запроваджених реформ зазначимо, що всі вони потребують здійснення значного матеріально-фінансового забезпечення. Проте приріст такого фінансування останні роки здійснювався неповноцінно й у цілому сфера судочинства значно недофінансована.

Наведена проблема негативно впливає на функціонування всієї судової системи. Так, наприклад, на сьогодні в зв'язку із зазначеним існує потреба щодо належного забезпечення судів приміщеннями, які б відповідали вимогам щодо здійснення правосуддя. Багато судів розташовано в приміщеннях, що потребують капітального ремонту, а також в приміщеннях, що не перебувають у державній власності (договір оренди). За офіційною інформацією Державної судової адміністрації України, що була надана нею за підсумками роботи за 2010-2012 роки, станом на кінець 2012 рік із 763 судів загальної юрисдикції (без урахування Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів), які використовують для відправлення судочинства 863 приміщення, 108 судів (14%) розміщуються в приміщеннях, які відповідають вимогам щодо здійснення судочинства, в тому числі 98 (14%) місцевих загальних судів, 1 (4%) апеляційний суд м. Києва, 4 (50%) апеляційні господарські суди, 5 (18%) місцевих господарських судів. При цьому решта судів потребують створення умов для їх належного функціонування шляхом проведення капітального ремонту, реконструкції, добудови існуючих приміщень, а в багатьох випадках – нового будівництва. [4]. Згідно зі звітом Державної судової адміністрації за 2014 рік, із 763 судів загальної юрисдикції (без урахування Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів) 117 судів (15,3 %) здійснюють правосуддя в умовах, що максимально наближені до характеристик належного приміщення, в тому числі 106 (15,9 %) місцевих загальних судів, 1 (4 %) апеляційний суд м. Києва, 5 (62,5%) апеляційних господарських судів, 5 (18 %) місцевих господарських судів. Решта приміщень судів потребують реконструкції, капітального ремонту або нового будівництва [5]. У подальшому в своїх звітах Державна судова адміністрація не надавала офіційної інформації щодо стану приміщень, в яких розташовані суди [6].

Таким чином, наведені статистичні дані свідчать про жахливий стан забезпечення судів належними приміщеннями, які б відповідали вимогам щодо здійснення правосуддя, що в свою чергу обумовлено незадовільним рівнем матеріально-фінансового забезпечення органів судової влади. Дана проблематика потребує свого вирішення в найближчий час, оскільки

заважає ефективному функціонуванню органів судової, чим і порушується принцип доступності здійснення правосуддя.

Список бібліографічних посилань

1. Інформація про діяльність ДСА України, її територіальних управлінь щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення судів у I півріччі 2016 року // Державна судова адміністрація України. URL: http://dsa.court.gov.ua/userfiles/zvit_1_16.doc (дата звернення 02.06.2017).
2. Про Державний бюджет України на 2017 рік : Закон України від 21 груд. 2016 р. № 1801-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2017. № 3. Ст. 31.
3. Про судоустрій і статус суддів : Закон України : від 2 черв. 2016 р. № 1402-VIII // Офіційний вісник України. 2016. № 56.
4. Звіт про роботу Державної судової адміністрації України протягом 2010-2012 років // Державна судова адміністрація України. URL: <http://dsa.court.gov.ua/userfiles/Zvit%20DSA.pdf> (дата звернення 02.06.2017).
5. Підсумки роботи Державної судової адміністрації України за перше півріччя 2014 року // Державна судова адміністрація України. URL: http://dsa.court.gov.ua/userfiles/dsa_1_14.doc (дата звернення 02.06.2017).
6. Підсумки роботи // Державна судова адміністрація України. URL: <http://dsa.court.gov.ua/dsa/pokazniki-diyalnosti/1233/> (дата звернення 02.06.2017).

Одержано 12.06.2017

УДК 351.74:378.14(477)

Вадим Сергійович СЕЛЮКОВ,

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративної діяльності поліції факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-6690-6484>*

ЗАВДАННЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

В умовах реформування системи правоохоронних органів України, зокрема реформ Міністерства внутрішніх справ України, зміни у нормативному забезпеченні діяльності поліції в Україні торкнулися і організації післядипломного навчання.

В положенні про організацію післядипломної освіти працівників Національної поліції визначенні загальні завдання післядипломної освіти працівників поліції. Зміст та види післядипломної освіти характеризуються різноманітністю, а тому, для кожного виду післядипломної освіти мають бути сформовані конкретні завдання. Адже, під час організації та проведення післядипломної освіти здійснення усіх зазначених завдань, по-перше, не є доцільним, а, по-друге, не можливе у зв'язку з обмеженістю часу такого навчання.

Більш детально аналізуючи кожен вид післядипломної освіти можна діяти висновків, що і завдання для кожного з них мають певні особливості.